

Septemberrit - door het mooie Drenthe naar Bourtange

Dinsdag 27 september begint zoals de hele week al met een beetje ochtendnevel. Maar de temperatuur is aangenaam met een 17 graden. Mijn aanloop is ruim 190 km. Van Breda naar golfclub Havelte. Maar het wordt tijd dat ik weer eens acte de presence ga geven. Ben al 2 keer niet geweest.

Even doordouwen dan. Ruim op tijd op weg. Verkeer zit niet tegen. Beetje tussen de file door. Ik schiet lekker op en neem de tijd onderweg om de benen even te strekken. En dan weer verder. Zonder Garmin had ik het niet snel gevonden. Het ligt ook zo mooi verstopt in de bossen.

Blijkt toch dat ik als eerste aanwezig ben! Wout heeft mij horen aankomen en springt op de motor om mij te verwelkomen. Hij woont echt aan de rand van de club in een appartementencomplex. Daar woont Harry ook maar die zat waarschijnlijk nog aan het ontbijt. Samen lopen we

naar het terras. Iedereen die we tegenkomen groet vriendelijk en is enthousiast. Wout schuift tafels aan elkaar en zeemt ze af. Wel mooi weer maar ook genoeg ochtenddauw. Voorzichtig druppelen de aangemelde leden binnen. Het wordt snel gezellig op het terras. Rond de 20 aanmeldingen hebben we. En ik kijk de avond tevoren natuurlijk niet meer om elf uur of er nog aanmeldingen zijn. Dus heb ik Hein en zoon Tomas gemist. Sorry. Die

hebben echt het weerbericht afgewacht. Jaap is er gelukkig ook. Ik heb hem al een tijdje niet gezien en moet even bijpraten. Hij heeft drie dochters en van hem moet ik alle trucs leren over dochters. Zelf heb ik er twee dus vind ik hem best wel een held met drie. Maar hij loopt jaren op mij voor want ik ben voorlopig nog geen Opa. Andere Jaap en Suzy zijn er ook weer, gezellig. Tenminste een dame op de motor. De andere dame zit bij Gert achterop. Op een heel klein kussentje, Harley he. Maar deze keer bleef het ding tenminste aan de praat. Kan me nog herinneren dat we hem in de Noordoostpolder langs de weg hebben laten

Verzamelen bij de Golfclub in Havelte

Even rust onderweg; Peter z'n motor blijft mooi!

staan een vorige keer. De appelgebak en koffie smaken. Henk Ceton vindt dat er weinig slagroom opzit en krijgt de spuitbus om dat te corrigeren. Hij kan het hebben.

Over Henk gesproken, die van de soort Schuur is er ook weer. Enkel is geheel hersteld. Motor ook. Ik weet alleen niet wat duurder is geweest; enkel of motor. Zijn vaste begeleider Anne is er ook. Op de tweelingmotor.

We moesten maar eens gaan rijden. Aangekondigd wordt een mooie rit met een paar rechte stukken die de grote leegtes met elkaar moeten verbinden. Kom maar op.

De penningmeester, Hans, zorgt ervoor dat de kas van de golfvereniging wordt gecompenseerd voor koffie en gebak.

Naar het noord oosten, Uffelte. Parallel aan de Drentse hoofdvaart, Looweg en Honingvlassen. Rakend aan Dwingeloo naar Lhee. Door het prachtige Dwingelderveld naar Spier. Bij Wijster het spoor over. Mooi tempo. Ik geniet want ik kom zelden in Drenthe en wat is het hier mooi. Prachtige boerderijen in alle luister hersteld. Word ik nu poëtisch? Via Mantinge naar Meppen, u weet wel. Dan Zweeloo en 't Haantje. Nog steeds naar het oosten en nog niet in Duitsland. Via de Klijndijk naar Zuijderdiep en dan zijn we ineens in ter Apel. Volgens mij worden daar kampeer vouwwagens gemaakt. Mijn ouders hadden zo'n ding van Holtkamp. Volgens hun site zitten ze nu in Emmen. Met Google maps weet ik nu dat we in Groningen zitten. Die dag niets van gemerkt. Ter Wisch, Lau-de, Sellingen, het wordt nu toch wel erg Duits. Jipsinghuizen, wie kent het niet?

Het lunch adres in het centrum van Bourtagne; met de motor bereikbaar

Vertrek uit Bourtagne; met de motor door de esting

En dan bij Bourtagne gaat het even mis. De groep valt uit elkaar. Maar Wout zit achter en die loodst iedereen de vesting in. We zijn veilig voor de vijand. Op internet later nog even opgezocht. Die vijand is natuurlijk aardig maar eigenlijk is de huidige vesting herbouwd nadat deze was vervallen omdat er geen vijand was. Wij strijken op een terras neer. daar loopt een figuur in traditionele kledij rond. Zijn gekleurde metgezel komt met een kanon aanzetten. Speciaal voor de toeristen gaan ze dat laden en ontsteken. Zonder kogel want anders heb je een paar Duitse toeristen minder. Maar wel een ongenadige rot-

klap als ik mijn uitsmijter naar binnen werk. Verstoorde lunch. En het is zo gezellig aan tafel. De serveersters zijn van het alleraardigste soort en ook nog een prettige verschijning. Maar het gaat niet geheel efficiënt want als ik mijn eten op heb krijgt de volgende tafel pas eten. Het is wel erg druk. En die nonnen aan die ene tafel moet je ook in de gaten houden. Die zijn een dagje met de pater op stap. Valt mee dat ze niet collecteren voor de rekening. Na een klein uurtje is iedereen gevoed. Tijd om af te rekenen, dat kan hier gewoon individueel aan tafel. Hebben ze mooie handterminals voor. Middeleeuws plaatsje met de modernste technologie.

En weg zijn we weer over de kasseien. Naar Vlagtwedde naar Nieuw Buinen over de Ontsluitingsweg. Hoe kun je een weg noemen naar een verschijnsel dat met werpen te maken heeft? Oostereind naar Grollo en dan naar Amen. Zeer toepasselijk dat we de dag na het overlijden van Harry Muskee door zijn woonplaats en langs zijn stamkroeg rijden. We zijn overigens mooi een dag voordat het Nederlandse leger zijn jaarlijkse grote oefening houdt en het circuit van Assen gaat veroveren. Anders hadden we dat weer gehad, allemaal militaire kolonnes.

Oosthalen, Hijken, Lheebroek, namen die ik niet zelf heb verzonnen. Maar het is wel allemaal even mooi.

Even over de voorrijder en uitzetter. Harry heeft een perfecte balans gevonden voor een rit. Daar wil ik voor pleiten om voor iedere rit naar te streven. In de ochtend 90-100km meteen stop halverwege. En in de middag weer. Het klopte dit keer bijna perfect. 45-45-lunch en dan 45-33km-einde.

Onderweg even de benen strekken in een bos

Het terras aan de Brink in Dwingeloo

Dat einde was via Holten naar Dwingeloo. Daar stopten we op de Brink. Helaas was die brink op de schop. De terrassen hadden daar geen last van. Het gezelschap zeeg neer.

En het was vrijwel exact 4 uur in de middag.

Zelf liet ik het bij een flinke slok water en even de benen strekken. Met nog een kleine 190km voor de boeg moest ik het eten voor half zeven kunnen halen. Even gezwaaid en de heren Wout en Harry bedankt voor de mooi rit. en daarna achter de Garmin aan naar huis.

